

No 48 (2020)

P.4

The scientific heritage

(Budapest, Hungary)

The journal is registered and published in Hungary.

The journal publishes scientific studies, reports and reports about achievements in different scientific fields. Journal is published in English, Hungarian, Polish, Russian, Ukrainian, German and French.

Articles are accepted each month. Frequency: 12 issues per year.

Format - A4

ISSN 9215 — 0365

All articles are reviewed

Free access to the electronic version of journal

Edition of journal does not carry responsibility for the materials published in a journal. Sending the article to the editorial the author confirms it's uniqueness and takes full responsibility for possible consequences for breaking copyright laws

Chief editor: Biro Krisztian

Managing editor: Khavash Bernat

- Gridchina Olga - Ph.D., Head of the Department of Industrial Management and Logistics (Moscow, Russian Federation)
- Singula Aleksandra - Professor, Department of Organization and Management at the University of Zagreb (Zagreb, Croatia)
- Bogdanov Dmitrij - Ph.D., candidate of pedagogical sciences, managing the laboratory (Kiev, Ukraine)
- Chukurov Valeriy - Doctor of Biological Sciences, Head of the Department of Biochemistry of the Faculty of Physics, Mathematics and Natural Sciences (Minsk, Republic of Belarus)
- Torok Dezso - Doctor of Chemistry, professor, Head of the Department of Organic Chemistry (Budapest, Hungary)
- Filipiak Pawel - doctor of political sciences, pro-rector on a management by a property complex and to the public relations (Gdansk, Poland)
- Flater Karl - Doctor of legal sciences, managing the department of theory and history of the state and legal (Koln, Germany)
- Yakushev Vasilij - Candidate of engineering sciences, associate professor of department of higher mathematics (Moscow, Russian Federation)
- Bence Orban - Doctor of sociological sciences, professor of department of philosophy of religion and religious studies (Miskolc, Hungary)
- Feld Ella - Doctor of historical sciences, managing the department of historical informatics, scientific leader of Center of economic history historical faculty (Dresden, Germany)
- Owczarek Zbigniew - Doctor of philological sciences (Warsaw, Poland)
- Shashkov Oleg - Candidate of economic sciences, associate professor of department (St. Petersburg, Russian Federation)

«The scientific heritage»

Editorial board address: Budapest, Kossuth Lajos utca 84,1204

E-mail: public@tsh-journal.com

Web: www.tsh-journal.com

CONTENT

CULTUROLOGY

Omarova G. "ORTECE" AS A GENRE OF SYNCRETIC ART OF THE NOMBERY PEOPLE OF CENTRAL ASIA	4	Sapozhnik O. HESYCHASM TRADITIONS IN SPIRITUAL SONGS OF KYIVAN RUS	6
--	---	---	---

PEDAGOGICAL SCIENCES

Alpatova N., Popova L., Kharchuk M. THE FORMATION OF THE SYLLABIC STRUCTURE OF THE WORD IN PRESCHOOLERS WITH A GENERAL SPEECH UNDERDEVELOPMENT	12	Litvinova S. PEDAGOGICAL CONDITIONS OF SOCIAL AND PEDAGOGICAL ACTIVITY WITH ADOLESCENTS IN DIFFICULT LIFE SITUATIONS	36
Biduchak A. IMPLEMENTATION OF EVIDENCE-BASED MEDICINE - AS A COMPONENT OF IMPROVING THE QUALITY OF MEDICAL EDUCATION	14	Mytchenok M., Sidash Yu., Mytchenok O. ETHICAL-DEONTOLOGICAL ASPECTS IN THE WORK OF A DENTIST	39
Boyko M. SELF-MANAGEMENT IN THE TRAINING OF FUTURE TEACHERS: CONTENT AND TECHNOLOGIES	16	Mytchenok M. DISTANCE LEARNING AS AN INTEGRAL ATTRIBUTE OF MODERN EDUCATION	41
Halitsan O., Shchekotylyna N. INDIVIDUAL APPROACH AS A BASIS FOR PREPARING FUTURE PHYSICAL EDUCATION TEACHERS TO WORK INDIVIDUALLY WITH STUDENTS IN AN INCLUSIVE ENVIRONMENT	20	Bukreeva N., Ovchinnikov Yu., Tarasenko A. ERGONOMIC PROPERTIES OF THE TRAINING MASK FOR THE DEVELOPMENT OF ENDURANCE	44
Zharova N. DISTANCE LEARNING AS A FORM OF IMPLEMENTATION OF THE FEDERAL STATE EDUCATIONAL STANDARD FOR SPECIALTY 40.02.03.	23	Pidhirnyi O. PREPARATION OF FUTURE TEACHERS OF PHYSICAL CULTURE FOR SELF-EDUCATIONAL ACTIVITY AS A PSYCHOLOGICAL AND PEDAGOGICAL PROBLEM	47
Ziyadullaeva Sh. COMPARATIVE ANALYSIS OF RESEARCH IN MATHEMATICS ON DIFFERENTIATION OF EDUCATION	25	Semenova E. THE DEVELOPMENT OF PHONEMATIC HEARING FOR PRESCHOOLERS AS SUPPORTS TO TEACHING ORIGINAL READING	51
Kaluzhna O. MUSIC-THEORETICAL TRAINING OF CHINESE STUDENTS AT PEDAGOGICAL UNIVERSITIES OF UKRAINE	28	Khomyk A. STRUCTURE OF STRATEGIC COMPETENCE IN THE OFFICIAL COMMUNICATION OF FUTURE PROGRAMMERS	54
Kovel M. TASKS TO THE SUBJECT TEXT ON CHEMISTRY FOR DEVELOPMENT AT TRAINERS OF READING LITERACY	31	Yasynska E. THE TRADITIONAL AND THE INNOVATIVE TECHNOLOGICAL METHODS OF TEACHING STUDENTS IN HIGHER EDUCATIONAL INSTITUTIONS OF UKRAINE	56

PHILOLOGICAL SCIENCES

Maslovskaya L. MEANINGS OF PREFIXES IN ENGLISH WORD FORMATION	58
--	----

PHILOSOPHICAL SCIENCES

Baldynyuk V.

THE ESSENCE AND FEATURES OF STATE REGULATION
OF RURAL DEVELOPMENT. 60

Palahuta V.

THE ROLE OF SITUATIONAL COGNITION IN MODERN
SOCIAL AND HUMANITARIAN KNOWLEDGE 67

PSYCHOLOGICAL SCIENCES

Ilyina L., Romasenko L.

PROBLEMS OF LEXICAL DIVERSITY IN COMPUTER
TRANSLATION. 73

SOCIAL SCIENCES

Sarbey V., Garazha N.

RESOURCE OF SOCIAL NETWORKS AS A FACTOR OF
INNOVATIONS IN SCIENTIFIC COMMUNICATION:
FOREIGN AND RUSSIAN EXPERIENCE 75

- interpretation of the results.

It is possible to strengthen the proof of the results by combining the experimental and control groups studied in various studies using a single technique, analyzing such combined samples, and synthesizing and testing new hypotheses on the combined sample. Such a association is called a meta-analysis and is distinguished: retrospective meta-analysis (based on already conducted and published results of clinical trials), cumulative meta-analysis (adding new ratings to the constructed curve of accumulation of ratings with each new evidence), prospective meta-analysis (adherence to specified methods for conducting, evaluating and analyzing data in new studies), meta-analysis of individual data (analytical review and formalization of already conducted, but arbitrarily designed, results research in primary documents to the meta-analysis).

The combined databases of the included sources make it possible to assess the reliability of both the results of each study separately and the reliability of the combined sample. These results are presented in graphical form with the confidence limits of each sample and the combined sample.

It is advisable to begin the quality assessment with an assessment of the results of various measures or treatment of patients. For this, it is necessary to have a set of adequate scientifically based indicators and criteria for their assessment. Indicators are evaluated in the following three dimensions, but always only in comparison:

- a comparison in dynamics, that is, in the course of treatment (initial, intermediate, final and long-term results);

- comparison with other similar groups of patients in the same or in other institutions;

- comparison with predefined «standards» for each indicator.

Quality assurance consists, firstly, in the adequacy of the technology chosen for the patient (from the start of treatment to its completion, full or partial), secondly, in the proper selection and organization of the work of the patient management team and, finally, in the third necessary resource support of the selected technological process.

Conclusion. Thus, medical care will be provided qualitatively only if the most effective (in terms of results and costs) technology is selected from among those that have proven their high clinical performance. On the other hand, the selection of the most effective of the possible technologies is carried out taking into account the receipt of results that meet the «quality» standards. In other words, it is not allowed to save money for treating a patient to the detriment of other quality characteristics - accessibility, safety, etc.

References

1. Актуальные вопросы доказательной медицины: практ. рук. /под ред. Г.П. Котельникова, Г.Н. Гридасова. – Самара: Глагол, 2012. – 118 с.
2. Общая эпидемиология с основами доказательной медицины: рук. к практ. занятиям: учеб. пособие / под ред. В.И. Покровского, Н.И. Брико. – Москва: ГЭОТАРМедиа, 2010. – 400 с.
3. Хенеган, К. Доказательная: карман. справ. / К. Хенеган, Д. Баденоч; пер. с англ.; под ред. В.И. Петрова. – Москва: ГЭОТАРМедиа, 2011. – 144 с.

САМОМЕНЕДЖМЕНТ У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНЬОГО ПЕДАГОГА: ЗМІСТ І ТЕХНОЛОГІЇ

Бойко М.М.

*Тернопільський національний педагогічний університет
доцент, кандидат педагогічних наук*

SELF-MANAGEMENT IN THE TRAINING OF FUTURE TEACHERS: CONTENT AND TECHNOLOGIES

Boyko M.

*Ternopil Volodymyr Hnatiuk National Pedagogical University
Associate Professor, PhD (in Pedagogy)*

Анотація

В статті здійснено аналіз сучасних концепцій, підходів та принципів самоменеджменту. Визначено сутність і зміст поняття «самоменеджмент», окреслено основні його функції у формуванні професійних компетентностей майбутнього вчителя. Обґрунтовано принципи постановки цілей та етапи процесу самоменеджменту. Окреслено переваги оволодіння технологією самоменеджменту та їх вплив на формування ключових навичок майбутнього вчителя, як ефективного менеджера. Наведено приклад реалізації технології самоменеджменту в процесі вивчення курсу «Менеджмент в освіті», на другому магістерському рівні вищої освіти. Доведено ефективність самоменеджменту та його вплив на професійну траєкторію саморозвитку педагога.

Abstract

The article deals with the analysis of modern concepts, approaches and principles of self-management. The meaning of "self-management" and its functions in forming professional competences of a future teacher have been defined. The principles of goal setting and the stages of self-management have been determined. The advantages of self-management technologies and their influence on the development of basic skills of a future teacher

as a successful manager have been established. The article contains an example of the application of self-management technologies in the process of teaching the course "Management in Education" for students studying for master degree. The efficiency of self-management and its impact on professional self-development of a teacher have been explained.

Ключові слова: концепція, підхід, самоменеджмент, саморозвиток, тайм-менеджмент, технологія, майбутній вчитель, професійна підготовка.

Keywords: concept, approach, self-management, self-development, time management, technology, future teacher, training.

Реформування української системи освіти, прийняття Закону про вищу освіту, Національної рамки кваліфікацій, розробка та затвердження Державних освітніх стандартів нового покоління, спонукає заклади вищої освіти здійснювати високоякісну професійну підготовку майбутніх фахівців. Теорія та практика самоменеджменту педагога, посідає провідне місце в сучасній освітній системі, де людина, її відносини з оточуючим світом є домінуючим впливом на розвиток самоуправління, використання раціональних процедур, методів і прийомів самоорганізації та саморозвитку. Особистісно орієнтована освітня парадигма, розглядає майбутнього вчителя як самостійного та відповідального суб'єкта професійного розвитку. Сьогодні, важливим елементом професійної підготовки вчителя є його здатність до самоменеджменту – бути внутрішньо активним, керувати собою, цілеспрямовано використовувати апробовані методи та прийоми роботи в повсякденній діяльності з метою підвищення ефективності виконуваних процедур і операцій, досягнення поставлених цілей.

Актуальність процесу самоменеджменту визначається цілою низкою чинників: відсутністю досвіду раціонального використання своїх ресурсів; невизначеністю життєвих і освітніх пріоритетів; нечіткістю у визначенні своїх власних цілей і завдань; відсутність навичок прийняття управлінських рішень; установкою на прагматичний підхід у вирішенні проблем; недостатнє володіння навичками в комунікації.

Мета статті полягає у визначенні сутності, змісту та особливостей технології самоменеджменту як способу підвищення ефективності професійної підготовки майбутнього вчителя.

Окреслена проблема висвітлена сучасними науковцями в різних аспектах: теоретичні засади педагогічного менеджменту (О. Бондар, К. Вазіна, М. Приходько); процесу самоменеджменту (В. Андреев, Г. Бондаренко, М. Вудкок, В. Карпічев, Л. Зайверт, М. Лукашевич, Д. Френсіс, А. Хроленко, Н. Яшкіна), творчий саморозвиток особистості педагога (Н. Кузьміна, В. Семиченко, С. Сисоева); саморегуляція педагогічної діяльності (В. Чайка, Т. Яценко); психології менеджменту (М. Боришевський, Л. Карамушка, М. Шпак). Здебільшого вітчизняні концепції самоменеджменту мають прикладний характер. В них є стратегічна ідея, для реалізації якої формується блок технологій самоменеджменту. Концепція А. Хроленко заснована на ідеї культури ділового життя. Відповідно до цієї концепції, самоменеджмент – це практикум підвищення свого ділового потенціалу

шляхом покращення рівня ділової культури в різних її аспектах [7]. Відповідно до концепції Бербеля і Хайнца Швальбе, самоменеджмент – це досягнення особистого ділового успіху (ділової кар'єри) через самопізнання і самовдосконалення своїх ділових якостей [5, с.210]. Автори пропонують практичні поради щодо саморозвитку своїх ділових якостей для досягнення успіху, для організації своєї справи в складних ринкових умовах. Кожний з розглянутих концептуальних підходів разом з методиками їх реалізації може використовуватися для самооцінки і саморозвитку ділових якостей, для підвищення свого ділового потенціалу [1]. Нам імпонує концепція самоменеджменту Лотара Зайверта, яка заснована на ідеї керування своїм часом. Ця концепція, на наш погляд, найбільш раціональна й універсальна тому, що вона містить у собі найбільш важливі моменти з інших концепцій і одночасно. У визначенні Л. Зайверта, самоменеджмент – це послідовне і цілеспрямоване застосування випробуваних методів роботи в повсякденній практиці для оптимального, осмисленого використання свого часу. Основна мета самоменеджменту – максимально використовувати власні можливості, свідомо керувати перебігом свого життя (самовизначатися) і переборювати зовнішні обставини як на роботі, так і в особистому житті [3, с. 108].

Центральна ідея концепції самоменеджменту, запропонована В. Андреевим, полягає у виділенні в якості інтегральної узагальненої характеристики сучасного менеджера, творчого характеру його особистості, здатності до безперервного саморозвитку і самореалізації не лише в одному, а в декількох видах професійної діяльності. Самоменеджмент дає можливість визначитися з процесом управління з погляду оптимізації власних управлінських завдань, оволодіти технологіями стратегічного і тактичного управління, отримуючи значно кращі результати праці [3, с. 87]. На основі аналізу характеристик самоменеджменту О. Штепа вважає, що слушно його позиціонувати як технологію оптимального самоорганізації особистості для досягнення значущої для неї мети. Виявом здатності до самоменеджменту є психологічна компетентність людини в самоорганізації [8, с. 67]. Самоменеджмент у професійній підготовці майбутнього вчителя постає як набір управлінських впливів, спрямованих на свою активність, як самодослідника, самоорганізатора і самоконтролера, що і є сутністю процесу самоменеджменту. Висока ефективність професійної діяльності педагога зумовлена передусім адекватністю використаних ним принципів у процесі вирішення конкретних завдань із самоорганізації і саморегуляції власної особистості як

фахівця. Саме з означених позицій педагог, як реальний учасник і організатор освітнього процесу, повинен постійно здійснювати функції гностичної, проектувальної, конструктивної, організаторської і комунікативної діяльності, що є компонентами структури самоменеджменту в сфері його професійної діяльності [8, с. 123].

Основними функціями самоменеджменту є: цілепокладання, планування, прийняття рішень, організація власної діяльності, проведення самоконтролю, рефлексія і оцінка.

Процес самоменеджменту зображено у вигляді своєрідного кола правил, що наочно демонструє зв'язки між його окремими функціями.

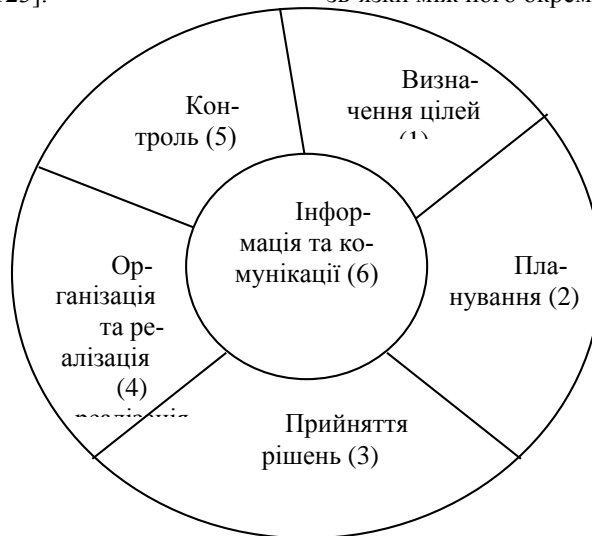

Рис 1. Процес самоменеджменту (за концепцією Л. Зайверта).

Самоменеджмент - це самоорганізація, вміння управляти собою, керувати процесом управління в найширшому сенсі слова – в часі, в просторі, спілкуванні, діловому світі. Оволодіти даною наукою не так просто, і молодому фахівцю треба починати все-таки з самоосвіти, причому мало лише набувати знань, потрібна ще і практична реалізація, готовність до самовдосконалення та саморозвитку.

Самоменеджмент – це саморозвиток особистості, організація діяльності, що містить цілеспрямоване і послідовне використання випробуваних методів роботи в повсякденній практиці в специфічних умовах самоорганізації. Головна мета самоменеджменту – максимально використовувати особисті можливості, усвідомлено управляти ходом свого життя – самовизначитися й переборювати зовнішні обставини як на роботі, так і в особистому житті. Головним напрямом саморозвитку є вдосконалення навичок самостійного мислення, розробка власних ідей на основі одержуваної інформації, спілкування з іншими людьми та отримання зворотного зв'язку. Результативність процесу саморозвитку розглядається з погляду мислення (ідеї, переконання, концепції, теорії); відчуття, почуття, настрої; готовність до дій (здатність або нездатність діяти залежно від ситуації).

Ефективна діяльність педагога неможлива без досягнення певного рівня саморозвитку. Саморозвиток (індивідуальний розвиток) – процес, у рамках якого людина набуває здатність захищати себе, управляти поточними подіями, формувати позитивні стосунки з навколишнім світом, будучи відкритим до нього [4, с. 131]. Процес саморозвитку здійснюється шляхом подолання перешкод, ро-

звитку особистих якостей, що сприяють досягненню поставлених цілей і завдань (воля, наполегливість, стресостійкість, вміння впливати на людей тощо). Основними якостями саморозвитку є: внутрішня мотивація на професійні завдання, досягнення результатів у процесі їх вирішення, здатність до саморозвитку; прийняття управлінських рішень за результатами оцінювання стосовно мотивації, навчання, планування кар'єрного розвитку та росту.

Важливим елементом процесу самоменеджменту є управління часом або тайм-менеджмент, який розглядається, як ефективне використання і управління робочим часом, виявлення нераціонально використовуваного часу, його переваги і способи реалізації. Система управління часом складається з наступних елементів: розвиток відчуття часу, постановка цілей, планування, ухвалення рішень, реалізація і організація, контроль[9].

В процесі вивчення курсу «Менеджмент в освіті» на другому магістерському рівні, студенти вивчають тему «Технологія самоменеджменту в професійній діяльності вчителя». Основними завданнями вивчення цієї теми є ознайомлення майбутнього вчителя з прийомами самоорганізації у професійній діяльності; формування внутрішньої активності, рефлексії, здатності до самоорганізації, самоствердження та самореалізації; вироблення у студентів навичок управління собою, чітко планувати свій робочий і вільний час; оволодіння прийомами самоаналізу та самооцінки рівня організації власної діяльності, мінімізації стресів і втоми. Також, важливою є необхідність навчання майбутніх педагогів «самоменеджменту» з метою оволодіння ними управлінськими, організаційними методами та технологіями управління, способами

підвищення працездатності, результативності та мотивації до професійної діяльності [2].

Процес самоменеджменту в аспекті послідовності виконання конкретних функцій охоплює шість фаз:

- постановка цілей – аналіз і формування особистої мети;
- планування – розробка планів та альтернативних варіантів своєї діяльності;
- прийняття рішень щодо конкретних справ;
- організація і реалізація – впорядкування розпорядку дня й організація власної діяльності з метою реалізації поставлених завдань;
- контроль – самоконтроль і контроль підсумків (у разі необхідності – коригування мети);
- інформація і комунікації – фаза, властива всім функціям, тому що і комунікації, й обмін інформацією необхідний на всіх фазах самоменеджменту (з ким потрібно взаємодіяти, якою інформацією володіти тощо).

Етап постановки цілей вимагає чітко і в точних формулюваннях висловлювати наявні та приховані потреби, інтереси чи бажання, спрямовувати дії на досягнення цієї мети. Принципи визначення і постановки цілей:

- 1) ясність та реалістичність цілей;
- 2) конкретизація процесу формулювання конкретних цілей, орієнтація на дії за рахунок встановлення конкретного результату;
- 3) встановлення часового інтервалу;
- 4) можливість поділу на окремі підцілі, завдання та етапи.

Використовуючи ці принципи, студенти складають власну технологію самоменеджменту, яка на їх думку, дозволяє чітко сформулювати цілі, планувати діяльність, приймати конструктивні рішення, реалізувати заплановане, контролювати досягнення результатів. А також формує здатність до інновацій, генерування ідей, вміння їх впроваджувати в практичну діяльність.

Студентам також пропонується алгоритм використання технології самоменеджменту в побудові професійної кар'єри, який передбачає:

- 1) виявлення своїх сильних і слабких сторін;
- 2) постановка кар'єрних цілей та визначення шляхів їх реалізації;
- 3) добір найбільш ефективних способів і методів самоменеджменту;
- 4) досягнення та оцінка запланованих результатів;
- 5) розробка перспектив для подальшої успішної професійної траєкторії.

На думку майбутнього вчителя, оволодіння мистецтвом самоменеджменту має такі переваги:

- ✓ виконання роботи з меншими затратами;
- ✓ краща організація праці; менше поспіху і стресів;
- ✓ більше задоволення від роботи;
- ✓ активна мотивація праці;
- ✓ менша завантаженість роботою;
- ✓ зменшення помилок в процесі виконання своїх функцій;

✓ досягнення професійної і життєвої мети найкоротшим шляхом.

Серед ключових навичок, на думку студентів, які формуються завдяки ефективному самоменеджменту є: здатність управляти собою (використовувати час, вміння, енергію; здатність долати стреси тощо); чіткі та реалістичні особисті життєві цілі; установка на особистісне, професійне зростання, готовність до нових ситуацій і можливостей; творчий підхід і здатність до інновацій; своєчасне вирішення проблем, подолання перешкод Завдяки вивченню технології самоменеджменту, в майбутнього педагога сформовано такі компетентності: оволодіння прийомами і методами визначення особистих і професійних цілей; вміння організувати свою діяльність, спрямовану на досягнення поставлених цілей; здійснювати контроль за їх реалізацією; використовувати прийоми та методи ефективних комунікацій у професійному середовищі; здатність ефективно організувати свій час з метою ефективного його використання, раціонально планувати робочий день; володіти прийомами та методами прийняття управлінських рішень; аналізувати витрати робочого часу для виявлення сильних і слабких сторін особистого стилю роботи.

Для ефективного застосування технології самоменеджменту в професійній діяльності, майбутньому вчителю потрібні будуть соціальні, особистісні та управлінські компетентності. Зокрема, соціальні: корпоративність, соціальна комунікативна взаємодія, соціальна чутливість, інноваційність, адаптивні компетентності, гучкість, мобільність, креативність. Особистісні компетентності передбачають навички та якості, що є основою самоменеджменту і забезпечують можливість лідерства в команді: цілеспрямованість, мотивацію до саморозвитку, орієнтацію на успіх тощо. А також управлінські – це компетентності вищого рівня, оскільки вони забезпечують стратегічний саморозвиток і реалізацію власних потреб і цілей.

Отже, самоменеджмент є тим феноменом, що характеризує специфіку професійної діяльності педагога, багаторівневим процесом його творчої діяльності, інтегральною складовою професійної «Я концепції», однією з професійно-важливих якостей. Технологія самоменеджменту забезпечує оволодіння майбутнім вчителем теоретичними знаннями і практичними навичками особистісного розвитку; формування прикладних компетентностей необхідних для успішної професійної діяльності; розвиток умінь організувати власну працю з метою оптимального використання свого часу і сил; можливість навчання самоменеджменту своїх колег та учнів. Ознайомлення майбутніх вчителів з основами самоменеджменту сприяє формуванню умінь нестандартно розв'язувати педагогічні проблеми, здійснювати планування стратегій і тактики своєї поведінки, організувати свій освітній простір, спрямований на практичну реалізацію окреслених перед собою цілей і завдань, досягнення прогнозованих результатів.

Подальші аспекти вивчення процесу самоменеджменту передбачають розробку технологій формування майбутнього вчителя не лише як фахівця, а й успішного менеджера освітнього процесу.

Список літератури

1. Антонова О. Професійне самовдосконалення майбутнього вчителя шляхом розвитку його здібностей та обдарувань / О. Антонова // Нові технології навчання: Наук.-метод. зб. – Київ-Вінниця, 2014. – Вип. 81. – С. 8–13.
2. Бойко М.М. Технологія SWOT – аналізу в процесі управління якістю професійної підготовки майбутнього вчителя / М. Бойко // Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка. Серія: Педагогіка. – 2018. – №2. – С.116-122
3. Лукашевич Н.П. Самоменеджмент. Теория и практика / Н.П. Лукашевич. – К : Ника-Центр, 2009. – 344с.
4. Кови С. 7 навыков высокоэффективных людей: Мощные инструменты развития личности / Кови С. – 7-е изд. – М.: Альпина Паблишер, 2012. – 374с.
5. Симодейко С.І. Самоменеджмент майбутніх учителів початкових класів як педагогічна проблема / С.І. Симодейко // Наука і освіта. Науково-практичний журнал. – 2011. – № 6. – С. 209-212.
6. Сморгунова М.А. Подготовка обучающихся к самоменеджменту в образовательном [Електронний ресурс] / М.А. Сморгунова // Современные проблемы науки и образования. – 2017. – № 3. – Режим доступа: <http://www.science-education.ru/ru/article/view?id=26536>
7. Федоришина Л.М. Самоменеджмент як мистецтво управління індивідуальним людським капіталом [Електронний ресурс] / Л.М. Федоришина, В.І. Камінський // Глобальні та національні проблеми економіки. – 2016. – Вип. 10. – Режим доступа : <http://global-national.in.ua/archive/10-2016/111.pdf>.
8. Штепа О.С. Самоменеджмент (самоорганізування особистості): навч. посібник /О.С. Штепа. – Львів: ЛНУ імені Івана Франка, 2012. – 362 с.
9. Яшкіна Н.В. Основні характеристики сучасного менеджменту / Н. В. Яшкіна // Економіка & держава. – 2010. – №7. – С. 35-36.
10. Polscy menedżerowie mocno zestresowani. [Електронний ресурс]. – Режим доступа: <http://www.talentclub.pl>

INDIVIDUAL APPROACH AS A BASIS FOR PREPARING FUTURE PHYSICAL EDUCATION TEACHERS TO WORK INDIVIDUALLY WITH STUDENTS IN AN INCLUSIVE ENVIRONMENT

Halitsan O.

*PhD, Associate Professor of the Department of Pedagogy
State Institution "South Ukrainian National
Pedagogical University named after K.D. Ushynsky", Odesa, Ukraine*

Shchekotylyna N.

*PhD, Department of Pedagogy
State Institution "South Ukrainian National
Pedagogical University named after K.D. Ushynsky", Odesa, Ukraine*

Abstract

The individual work of a physical education teacher with students in the conditions of inclusion is represented by the teacher's ability to develop an individual program of child development and an individual plan of physical education of a student with special educational needs. Individual development program represented as a document that algorithms the individualization of education of a child with special educational needs, regulates the list of necessary psychological, pedagogical, correctional, developmental and socializing influences for child development and adaptation and is developed by a group of specialists with the obligatory involvement of the child's parents in order to determine specific educational strategies. An individual plan of physical education is highlights as a personal trajectory of realization of personal potential of a child with special educational needs, constructed taking into account his abilities, interests, needs, motivation, opportunities and experience, based on choice of types, means, forms and pace of physical development.

Keywords: individual approach, individual work of a physical education teacher, individualization.

The relevance of the study is due to the fact that the individual approach, as a principle of education and upbringing of children has always been present in pedagogy, but its essence always remains an open question for further research. As a result, a misconception has spread in pedagogical practice that individualization in the context of public education is quite difficult. Meanwhile, modern concepts of upbringing children emphasize the importance of differentiation and individualization of the educational process in accordance with the

individual abilities, inclinations, interests and needs of each child.

The foundation of the domestic system of physical training of youth was laid in the works of P. Blonsky, P. Lesgaft; described ways to optimize the system of training future specialists in physical culture and sports (O. Dubogai, A. Konokh, L. Sushchenko, O. Tymoshenko, B. Shiyan, etc.); the peculiarities of the formation of the value attitude of youth to physical culture and sports by means of physical education are revealed